

Maig del 1960. Apartat Nacional # 14.81. Bogotà. Rep. de Colòmbia



"El signe de l'esclau, és parlar la llengua del seu amo" . Frase retreta en el diari "Lo Catalanisme", publicat per Valentí Almirall i que és de l'historiador Tàcit ( any 120, després de N.S.J.).

L'Història s'ha repetit! .- Després de l'ocupació de Barcelona per les tropes de Felip V., violant totes les capitulacions, tots els que havien fet algun paper en la defensa de Catalunya durant els anys 1713/1714, foren condemnats a confiscació de béns. Per aixecar la famosa Ciutadella, que dominés la ciutat, segons els projectes havien d'ésser aterrades prop de 900 cases del barri de Ribera, -finalment moltes més - i en foren trets els veïns, a desgrat de la clau sula que assegurava a cadascú la potestat de viure-hi com abans. Els propietaris foren indemnitzats, almenys ? Vingueren les consultes: Verboom contestà que calia indemnitzar, però carregava l'indemnització a tot Catalunya i especialment a la ciutat de Barcelona. Un altre, Patiño, afirmava que el rei no havia renunciat, per la capitulació " al dominio que adquirió por la fuerza de sus armas y por el (delito) de rebelión, sobre todo todo lo que puede conducir a afianzar su conquista y poner ffeno a semejantes excesos " i que, per clemència, podia fer que fossin valorats els terrenys, no les cases, i que els indemnitzés Barcelona i el Principat. Un altre, Pedrajas, sostingué que el rei podia disposar, àdhuc per ocupació violent, de qualsevol, territori o casa, dels seus vassalls, sempre amb esmena del dany. Però afegeix que això no fa al cas de Catalunya, " bien notoria la obstinación y barbaridad de este pueblo tan criminal como el de no discurrírsele pena consigna".

Per molt radicals que ens semblin les opinions precedents, encara ho fou més la solució adoptada per Felip V. No va indemnitzar a ningú, ni a l'Església, ni als particulars, ni als que li foren adictes ni als que li foren infidels. Desaparegueren, amb la construcció de la Ciutadella, edificis importants, com el Convent de St. Agustí, el Monestir de Santa Clara, la Llotja i amb una celeritat fantàstica, s'elevà la fortalesa que havia d'ésser, per als catalans, durant un segle i mig, el símbol de totes les opressions i el càrrec de les seves llibertats.

Els comandants nomenats per cada Vegueria, varen començar a exercir actes de represàlia i aviat Catalunya fou presa d'un terrorisme militar. Execucions, empresonaments, exilis, tortures ; les immoralitats arribaren al punt que, en combinació amb comandants i sota llur protecció, cent individus recorrien els pobles i amenaaven amb denúncies als particulars, si no els lliuraven determinades quantitats.

Aquesta era la situació de Catalunya, en els anys immediats a la caiguda de Barcelona . No restava als catalans ni el recurs d'emigrar ; molt aviat, el 10 de desembre del 1741, havia estat publicat un edicte en virtut del qual era castigat amb pena de mort, tot català que intentés sortir de Catalunya sense passaport amb regla.

L'espirit de repressió va anar fins al detall ; crema dels privilegis i títols honorífics concedits per l'Arxiduc, recollida i mutilació dels "Anales de Cataluña" de Feliu de la Penya, extirpació de tots els ornaments i insígnies del Palau de la Generalitat, on esbotzants i trasbalsant l'edifici, sense cap respecte històric ni artístic, s'hi instal.lava la Reial Audiència ; recollida general - sota pena d'incórrer en delictes de lesa majestat, - de tots els llibres, opuscles, poesies i altres escrits, apareguts a Catalunya del 1705 al 1714, fosa de la campana "Honorata", que havia tocat en tots els moviments de les "sedicions", substitució dels antics bancs del Saló de Cent, a fi de posar-los en la forma dels dels altres Ajuntaments " d'Espanya" ( 1718) . Catalunya va deixar també de tenir moneda pròpia i fou tancada la Casa de la Moneda o Ceca de Barcelona ( 1718).

També, per decret de l'11 de maig del 1717, es creava la Universitat de Cervera, per a substituir la de Barcelona, que fou tancada, i els primers mots del decret, diuen : " Por quanto las turbaciones pasadas del Principado de Cataluña obligaron a mi providencia a mandar se cerrasen todas sus Universidades, por haver los que concurrían a ellas fomentado muchas inquietudes : mas viendo reducida a mi obediencia a todo aquel Principado y reconociendo la obligación en que Dios me ha puesto de atender al bien de aquellos vasallos y no permitir que las torpes sombras de la ignorancia obzcurezcan el precioso lustre de las Ciencias, he resuelto restituir a sus naturales esta común utilidad" .  
Comentari.- Talment, substituint ben escassos noms i els anys, això sembla dels nostres temps, no és cert ?

Un de tants intents de desnaturalització de la nostra Pàtria. Canvis de noms de carrers, com en temps de Felip V. :

A r a

Infanta Carlota Joaquina  
( que ningú no sap qui és !)

Urgel

Enna

( sabíeu que és la capital de Sicília )  
Llobregat .

Nuñez de Arce

( simplement, un bon poeta espanyol ).

Beato Diego de Cádiz

( ben desconegut, certament! )

Virrey Amat

( Al Perú encara recorden a "La Ferricholi" ).

Abans

Bernat Metge ; prosista consumat ; autor de "Io Somni" i d'altres. 1350 / 1410.

Compte d'Urgell, a qui de dret corresponia la corona catalana, mort a Vativa, desterrat.

Doctor Turró. Bidleg i filòsof famós. ( 1854 - 1926 )

Gaiter del Llobregat. Seudònim de Rubió i Ors, dels prohoms de la renaixença catalana.

Joaquim Folguera, poeta jove, excel·lent, que es perfilava com el millor. En el seu honor, restava establert el Premi Joaquim Folguera.

Pare Miquel de Sarrià, benemèrit Caputxí i molt català, certament!

Salvat Papasseit. Precisament ara s'ha instituit un premi, que porta el seu nom.

( Es col.laboració ).

-----

Alí - Bey . - Domènec Badia i Lebllich, va néixer a Barcelona, el 1er. d'abril del 1766.

Presenta al govern espanyol, el 7 d'abril del 1801, un "Plà per a l'execució d'un viatge de descoberta a l'Àfrica".

Aprenqué llengües orientals, s'instruí en la religió i els costums musulmans i considerà que la condició " sine qua non", per a l'èxit del seu projecte, és que " cal fer-se passar per àrab de naixement i musulmanitzar-se tan completament, que sigui mirat com a musulmà, nascut de pares musulmans i àdhuc d'una gran família".

Encarregat d'una missió política, dissimulada sota una missió científica, Badia visqué a París i Londres, des del maig del 1802, fins a l'abril del 1803 ; es feu circumcidat, i es confeccionà una flamant genealogia que li dava identitat d'Alí-Bey El Abbassi, originari d'Alep, Síria i descendent dels Califes Abbassides.

Desembarca a Tànger el 27 de juny del 1803 i com a musulmà pietós, acompleix el seu pelegrinatge a La Meca i torna a Europa el 21 d'octubre del 1807 ; d'aquest primer viatge es va publicar un llibre "Voyages d'Alí Bey El Abbassi en Afrique et en Assie, pendant les années 1803, 1804, 1805, 1806 et 1807" .

A l'Institut de Ciències Francès, secció de Belles Arts, dona notícia dels plans de la mesquita de La Meca ; el primer europeu que la va visitar i en va donar una reproducció gràfica, fou el nostre Badia. Cal pensar que en aquella època, del continent africà, solament se'n coneixien les Costes.

Fou intrigador a la Cort del Soldà Muley Sliman, fou nomenat Fakih o Doctor de la Llei, per l'Escola de Feç . Tingué grans èxits com astrònom i guanyà gran prestigi sobre dos influents santons, Sidi Alarbi Ben Mate i Sidi Alí Ben Hamed.

Fou encarregat pel Ministre de Marina Francès, compte Nolé, l'any 1818, d'una missió a l'Àfrica, de la qual no n'havia de tornar.

Té un carrer, amb el seu nom, a Barcelona.

-----

Retall de "Paisatge de Catalunya", per Gustau Cochet.

" Però el català té aquest profund sentit biològic ; per a ell, tota lluita té una raó suprema : la subsistència, la dignitat i la llibertat ; el Som Atents, és constant, perquè aquesta és la llei de la vida. L'arma mai no s'ha de revellar ; cal que estigui guardada i atapeïda de greix ; és l'eina de treball, que ha d'estar sempre lluent ! Per això, com a la Grècia antiga - que té també la seva història guerra plena de fets heroics - quan es parla de Catalunya es pensa primer en els seus poetes, artistes, filòsofs i savis, i en el seu poble, treballador i noble. Els pobles perduren per les seves obres de pau, que són constructives, i no per les de guerra, que són tot el contrari. La glòria de la guerra, durarà mentre duri el foc ; la de l'esperit, no s'apaga mai i per les seves virtuts, Catalunya sobreviurà sempre a qualsevol opressió " .

-----

Sant Jordi, del 1960. - L'escut de Sant Jordi, la Bandera Barrada i la Colombiana, presidiren el sopar, que es va celebrar al Restaurant Temel, de Bogotà, el 23 d'abril passat.

En total, es reuniren per primer cop en aquesta data, una quarantena de compatriotes. Cants, Sardanes i envorana de la Pàtria.

Al migdia, una comissió de dames de la Colònia Catalana, havia fet entrega a la muller del President de la República, d'un ram de roses vermelles, símbol de la Diada.

-----  
"LA HUMANITAT". - Es publica actualment a Mèxic D.F. Preu de subscripció, US\$ 2.00 a l'any. Administració: Marian Font, Iago Pátzcuaro, 23. També hom es pot adreçar a l'apartat número 1481, de Bogotà, on, amb gust, faran els tràmits de la subscripció.

-----  
De Barcelona. Els hereus del Comte de Guell, home que havia estat molt català, que va felicitar a En Companys per la Llei de Contractes de Treure i també per la de la Reforma Agrària (ell era un fort terratinent) s'oposen a que s'acompleixin les seves disposicions testamentàries, en les quals deixava part de la seva fortuna per a la creació d'un Patronat per a la protecció d'Institucions de Cultura Catalana, establint, al mateix temps, importants beques a favor d'aquells que vulguin ampliar els seus estudis a l'estranger, ja siguin tècnics, o professionals o artístics.

-----  
Quan s'envia, des de Colòmbia, per exemple, un anunci per a ésser publicat en qualsevol diari barceloní, requerint a algú per a venir a treballar, en alguna professió u ofici, a Amèrica, cal que prèviament es sol·liciti permís a Madrid, "Ministerio de Estado" - "Sección de Emigración".

-----  
Un Aplec. - Per tal de fomentar les relacions entre els catalans, ben aviat s'anunciarà un Aplec, que tindrà lloc pels voltants de la ciutat de Bogotà.

-----  
Pasqua Nova. - Al "Diario de Barcelona" del 3 de gener d'enguany, hi hem llegit una ressenya, que ocupa tota una plana, relacionant un sens fi d'entitats i corporacions (absència de les eclesiàstiques), convidant a la celebració de la "Pasqua Militar" a casa del Capità General. Sempre se'n saben de noves, ni que es tracti de Pasques!! Qualsevol dia, si no haguessin estat foragitats del Marroc, es posarien babutxes i xilaba i celebrarien el "Ramadan", com la guàrdia mora del Generalísimo.

-----  
President Eisenhower. - L'Orfeó Català de Mèxic, li va adreçar, amb motiu de la seva estança a Madrid, un telegrama dient: "Preguem atentament la vostra intervenció prop del general Franco perquè cessi la persecució a la cultura catalana que fa vint anys que dura. En nom dels catalans demanem l'ensenyament religiós en llengua catalana, que es permeti la publicació de la premsa diària en la nostra pròpia llengua, que es permeti la llengua catalana a les escoles, universitats, tribunals de Justícia, organismes públics, ràdio, televisió; i que cessi el genocidi cultural que pateix el poble català. Si us digneu fer aquesta gestió, seran reforçats els postulats de les Nacions Unides i mereixereu l'agraïment de la Nació Catalana".

RECORDANT GUERNICA. - A Bogotà, tal com estava anunciat per la premsa, el 1er. de maig es celebraren dos actes, recordant el bombardeig a la vila sagrada del País Basc.

"COMUNITAT CATALANA DE COLOMBIA", hi va convidar, fent companyia als germans d'Euzkadi, en aquest dia.

Una Missa a l'Església dels PP. Carmelites - per estar situat el temple molt aprop del Parc Guernica - . Bona quantitat de patriotes bascs, amb llurs famílies i un grup, molt nombrós igualment de catalans i d'altres pobles ibèrics.

Dissortadament, la Missa no va poder ésser pàda per la concurrència citada especialment a l'acte ; de bon antuvi, el predicador va parlar de Sant Josep Treballador, fent-s'ho venir bé per seguir parlant del socialisme i del comunisme, retreient que Mèxic fou el primer país que va sofrir les conseqüències d'aquestes doctrines i que Espanya les va seguir, causant la mort d'un centenar de Bisbes i de milers de capellans ..... ( en aquest moment, de l'Església en sortiren els que s'hi havien reunit, per tal de resar, assistint a un acte religiós, en commemoració de la massacre ocorreguda, en aquella vila indefensa, on amb el seu roure, es simbolitzen les llibertats i furs d'Euzkadi).

Els concurrents, es traslladaren a la Diagonal 45, Carrera 17, on hi ha un gran bloc de pedra, amb un baix relleu i una inscripció amb el nom de " Parc Guernica " .

La representació basca, va col·locar una gran corona amb la seva bandera ; la catalana, un coixí de flors, formant la seva ensenya i el grup republicà espanyol, igualment hi va dipositar un gran ram de flors, amb la bandera republicana.

El Senyor Andrés Perea, en nom de la Colònia Basca, va llegir uns mots recordatoris, adients a l'acte, anunciant també el nou President del Govern Basc, En José María de Leizaola.

El Doctor Antoni Triás, igualment feu un recompte dels fets passats i de pas, un breu comentari sobre la situació actual ; de pas, va donar les gràcies a Colòmbia, ja que amb el President Lleras, un acte així, és possible.

Don Carlos Fernández-Shaw de Iturralde, va parlar com a Delegat Oficiós a Colòmbia, del govern de la República Espanvola, a l'exili.

Vacloure els actes, un P. Passionista, resant una absoluta per les víctimes de Guernica i una altre, pels Presidents Lluís Companys i José Antonio Aguirre. Finalment, el sacerdot va dir que, com a patriota, considerava que les expressions que havíem sentit des de la trona, eren apassionades i miserables.

La premsa ha informat molt àmpliament, sobre aquest incident.

- - - - -

CATALANS ! Renoveu la vostra inscripció o inscriviu-vos a COMUNITAT CATALANA DE COLOMBIA". ( A Bogotà, Ap. Nal. # 14.81 ) o bé formeu la vostra pròpia Delegació.

Cal que tots estiguem ben units !

--